

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 14Vyd/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123201745
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2025:2123201745.1

Uznesenie

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci navrhovateľa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXXX/X, D., zastúpený: Mgr. Ing. Juraj Trokan, advokát, Vajanského 10, Trnava, za účasti: 1. E. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. G. XXX/XX, B., 2. A. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX/XX, H. A., 3. I. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXX/XX, B., 4. F. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/X, H., 5. A. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXXX/XX, J., o potvrdenie vydržania, takto

rozhodol:

- I. Návrh na začatie konania o potvrdení vydržania sa z a m i e t a .
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 23.03.2023 domáhal vydania uznesenia o potvrdení vydržania vlastníckeho práva navrhovateľom k nehnuteľnostiam v k.ú. F., a to parc.č. XXX/XX - zastavaná plocha o výmere XX m², parc.č. XXX/XX - orná pôda o výmere XXX m², ktoré boli odčlenené od parcely číslo XXX, zapísanej v registri „L.“ na LV č. XXX geometrickým plánom č. XX/XXXX na zameranie stavby p. č. XXX/X a XXX/XX, oddelenie pozemku p. č. XXX/XX a odňatie pozemku p. č. XXX/XX z PP, vyhotoveným M. N. C. (vyhotoviteľ: IGES, s.r.o.) dňa 26.01.2023.

2. Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že je vlastníkom nehnuteľnosti, zapísanej v katastri nehnuteľnosti v k.ú. F., vedenej v registri katastra „B.“ č. parcely XXX/X o rozmere XXX m², ktorú nadobudol na podklade darovacej zmluvy K. XXX/XX - XX/XX v roku 1996. Novovytvorenú parcelu číslo XXX/XX o rozmere XX m² a XXX/XX o rozmere XXX m² navrhovateľ užíval od roku XXXX do dnešného dňa. O pozemok sa patrične staral, kosil ho, polieval a pod. K oploteniu predmetných pozemkov došlo ešte pred rokom XXXX, v domnení, že ide o súčasť pozemku patriaceho k parc.č. XXX/X, ktorý navrhovateľ dostal od matky darovacou zmluvou č. K. v roku 1996. Pozemok parc.č. XXX/X a novovytvorené parcely č. XXX/XX O. XXX/XX tvoria spolu jeden oplotený areál. Počas doby trvania týchto rokov sa o predmetný pozemok nestaral nikto iný, iba navrhovateľ, pričom v tejto nadväznosti nikto ani aktívne nevystupoval ako vlastník niektorej z častí dotknutej parcely. Predmetná doba trvala od roku 1992 nepretržite do dnešného dňa. Dobu 10 rokov už teda presiahla. Po celú dobu trvania navrhovateľ nenadobudol pochybnosť o tom, že predmetný pozemok bližšie konkretizovaný v úvode patrí k pozemku s par.č. XXX/X. Skutočnosť, že táto časť pozemku nepatrí k pozemku navrhovateľa, zistil navrhovateľ až v čase legalizácie chatky v roku 2022, ktorú na predmetnej parcele (novovytvorená parc. XXX/XX) postavil. Pozemok parcela reg. L. č. XXX je vo vlastníctve ostatných účastníkov konania. Vychádzajúc z nedávnej novely č. 257/2022 Z.z. k zákonu č. 180/1995 Z.z. poukazuje navrhovateľ na výnimku podľa § 24 ods. 3 písm. c), v zmysle ktorej je možné odčleniť časť pozemku od poľnohospodárskeho pozemku, ale len tak, že dôjde k pričleneniu k susednému pozemku bez toho, aby sa vytvoril nový samostatný pozemok.

3. Navrhovateľ k návrhu priložil nasledovné listinné dôkazy: Geometrický plán č. XX/XXXX, Výpis z listu vlastníctva č. XXX pre k.ú. F. zo dňa 27.06.2022, Výpis z listu vlastníctva č. XXX pre k.ú. F. zo dňa 23.03.2023, fotografie areálu.

4. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľom, ako aj aktuálnymi Výpismi z listu vlastníctva č. XXX O. P. XXX pre k.ú. F., vrátane Darovacej zmluvy o prevode nehnuteľnosti zo dňa 27.05.1996, a tiež rozsudkom OS Trnava č.k. 22C/72/1995-458 zo dňa 15.02.2013 a rozsudkom KS v Trnave č.k. 24Co/220/2013-502 zo dňa 09.10.2013, pričom dospel k záveru, že návrhu navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

5. Podľa § 359a zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), konaním o potvrdení vydržania je konanie o potvrdení vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo konanie o vydržaní práva zodpovedajúceho vecnému bremenu.

6. Podľa § 359c ods. 1 a 2 CMP, návrh na začatie konania o potvrdení vydržania je oprávnený podať ten, kto o sebe tvrdí, že vydržaním nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu. (1) Účastníkom konania je a) navrhovateľ, b) ten, kto má v čase začatia konania o potvrdení vydržania zapísané na liste vlastníctva vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo vecné právo k nehnuteľnosti, ktorej sa konanie o potvrdení vydržania týka, c) správca lesného pozemku a d) Slovenský pozemkový fond.

7. Podľa § 359d ods. 1 a 2 CMP, konanie o potvrdení vydržania sa začína len na návrh. (1) Návrh na začatie konania o potvrdení vydržania musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí podania opisanie skutočností, z ktorých vyplýva, že navrhovateľ splnil predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu vydržaním, označenie nehnuteľnosti podľa údajov z katastra nehnuteľností a označenie dňa, keď navrhovateľ nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu vydržaním. Skutočnosti podľa prvej vety musí navrhovateľ osvedčiť. (2)

8. Podľa § 359e ods. 1 až 3 CMP, ak sa návrh na začatie konania o potvrdení vydržania neodmietne podľa § 8 ods. 1, súd preskúma, či navrhovateľ osvedčil, že nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnosti alebo právo zodpovedajúce vecnému bremenu vydržaním. Súd môže sám vykonať potrebné šetrenia na overenie správnosti tvrdení navrhovateľa alebo môže vyzvať navrhovateľa, aby označil ďalšie dôkazy na preukázanie skutočností, z ktorých vyplýva, že splnil predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu vydržaním. (1) Súd návrh na začatie konania o potvrdení vydržania uznesením zamietne, ak zistí, že nie sú splnené podmienky na vydanie vyzývacieho uznesenia podľa § 359f ods. 1. (2) O odmietnutí alebo o zamietnutí návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania rozhoduje súd bez vyjadrenia ostatných účastníkov konania a bez nariadenia pojednávania; uznesenie súdu o odmietnutí alebo o zamietnutí návrhu na začatie konania o potvrdení vydržania podľa odsekov 1 a 2 sa doručuje len navrhovateľovi. (3)

9. Podľa § 130 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

10. Podľa § 134 ods. 1 a 3 OZ, oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutel'nosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť. (1) Do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca. (3)

11. Vydržanie je originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva na základe dlhodobej dobromyseľnej držby veci. Účelom vydržania je zjednotenie faktického stavu, v rámci ktorého sa oprávnený držiteľ veci vzhľadom ku všetkým okolnostiam domnieva, že je jej vlastníkom, so stavom právnym, pri ktorom sa držba veci stane súčasťou výkonu vlastníckeho práva. Vydržaním zanikne vlastnícke právo doterajšieho vlastníka. K tomu, aby bolo možné nadobudnúť vlastnícke právo vydržaním musia byť splnené kumulatívne tieto zákonné predpoklady: a) nadobúdateľ je oprávneným držiteľom veci po celú vydržaciú dobu, čo zahŕňa aj existenciu nadobúdacieho titulu, b) nepretržitosť vydržacej doby, ktorou je nepretršovaný stav užívania predmetu vydržania počas zákonom stanovenej doby, c) spôsobilý predmet vydržania.

12. Je potrebné rozlišovať vydržanie sporové a vydržanie nesporové, ktoré sa v súčasnosti realizuje prostredníctvom konania o potvrdení vydržania podľa § 359a a nasl. CMP. Nesporové vydržanie nahradilo od 01.05.2021 inštitút notárskeho osvedčenia vyhlásenia o vydržaní v zmysle § 63 zákona č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) vydávaného vo forme notárskej zápisnice v prípadoch, že vydržanie nebolo sporné, pričom cieľom novej právnej úpravy bola zmena spôsobu deklarovania vydržania tak, aby bola zabezpečená ochrana vlastníckeho práva za súčasného zachovania princípu právnej istoty. Účelom konania o potvrdení vydržania podľa § 359a a nasl. CMP je zabezpečiť efektívne a relatívne rýchle potvrdenie vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo potvrdenie vydržania práva zodpovedajúceho vecnému bremenu príslušným súdom.

13. Konanie o potvrdení vydržania je zložené z dvoch štádií. Prvé štádium je pred vydaním vyzývacieho uznesenia, v ktorom súd posudzuje splnenie hmotnoprávnych podmienok vydržania navrhovateľa na základe skutočností uvedených v návrhu na začatie konania a dôkazov preukazujúcich navrhovateľom tvrdené skutočnosti, ktoré má za cieľ vylúčiť z konania neodôvodnené a neopodstatnené návrhy na začatie konania o potvrdení vydržania, pri ktorých je jednoznačne zrejmé, že k vydržaniu nedošlo a súčasne tak nezaťažovať ostatných účastníkov konania. Navrhovateľ je povinný osvedčiť (preukázať relevantnými dôkazmi) skutočnosti, z ktorých vyplýva, že splnil zákonom ustanovené hmotnoprávne podmienky vydržania, a teda že nadobudol vlastnícke právo, resp. právo zodpovedajúce vecnému bremenu už v tomto štádiu konania. V zmysle ustanovenia § 359f ods. 1 CMP, iba v prípade, ak navrhovateľ osvedčil, že splnil predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti alebo práva zodpovedajúceho vecnému bremenu vydržaním, súd vydá vyzývacie uznesenie. Súd teda vydáva vyzývacie uznesenie, ak pri predbežnom posúdení návrhu nevzhliadne zásadné rozpory, resp. tieto sú vyvrátené navrhovateľom, v opačnom prípade návrh na začatie konania o potvrdení vydržania v zmysle § 359e ods. 2 CMP zamietne.

14. V konaní o potvrdení vydržania ide teda o osobitný druh konania, pri ktorom je na navrhovateľovi preukázať, že splnil predpoklady pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním, avšak v konaní o potvrdení vydržania nie je priestor na vykonávanie dokazovania v takom rozsahu, ako je tomu v sporovom konaní, keďže ide o konanie nesporové, ktorého účelom je práve rýchlosť a hospodárnosť konania. Súd zdôrazňuje, že nejde o inštitút, ktorý slúži na obchádzanie sporu, ale naopak v prípade pochybností o uplatnenom nároku súd návrh zamietne, pričom nie je ani dôvodné vydávať vyzývacie uznesenie a navrhovateľ má v takomto prípade možnosť domáhať sa svojho nároku v rámci sporového konania. Vzhľadom na uvedené by bol nadbytočný postup súdu, ktorým by vydal vyzývacie uznesenie podľa § 359f ods. 1 CMP a až následne po vyhodnotení uplatnených námietok a po nariadení pojednávania by návrh zamietol v zmysle ustanovenia § 359i ods. 1 CMP.

15. V prípade posúdenia vydržania je rozhodujúce, či držiteľ pri normálnej opatrnosti, ktorú možno od každého so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu rozumne požadovať, mal resp. mohol mať pochybnosti o tom, že mu vec patrí. Oprávnená držba sa môže zakladať na domnelom (putatívnom) právnom dôvode alebo na neplatnom právnom dôvode. Podľa konštantnej judikatúry oprávnená držba predpokladá, že držiteľ je v dobrej viere, že mu vec alebo právo patrí, a že v tejto dobrej viere je so zreteľom na všetky okolnosti, teda aj na právny dôvod (titul), ktorý by mohol mať za následok vznik práva; uvedené podmienky musia byť splnené súčasne. Nestačí však subjektívne presvedčenie držiteľa, že mu vec patrí. Dobromyseľnosť sa hodnotí objektívne. Rozhodujúce je, či držiteľ pri normálnej opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu na každom subjekte rozumne požadovať, mal, resp. mohol mať alebo nemal, príp. nemohol mať pochybnosti o tom, že mu vec patrí (pozri napr. rozsudok NS SR sp.zn. 2Cdo 271/2007 zo dňa 16.12.2008).

16. Súd dospel k záveru, že navrhovateľ neosvedčil, že vstúpil do držby predmetných pozemkov oprávnenne na základe konkrétneho nadobúdacieho právneho titulu. Pri normálnej obvyklej opatrnosti, ktorú možno vyžadovať od každého, t.j. aj od navrhovateľa, navrhovateľ nemohol nadobudnúť vnútorné psychické presvedčenie vzhľadom na všetky okolnosti, že mu predmetné nehnuteľnosti (pozemky) patria. Tvrdenie navrhovateľa, že s pozemkami nakladá ako s vlastnými, musí byť podložené konkrétnymi okolnosťami, z ktorých možno usúdiť, že toto jeho presvedčenie držiteľa bolo po celú vydržaciú dobu dôvodné. Zo skutkových tvrdení navrhovateľa v návrhu a vykonaného dokazovania však takýto záver nevyplýva.

17. Z rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 22C/72/1995-458 zo dňa 15.02.2013 v spojení potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 24Co/220/2013-502 zo dňa 09.10.2013 (právoplatné dňa 21.11.2013) vyplýva, že navrhovateľ je evidovaný ako výlučný vlastník pozemku parcela reg. „B.“ č. XXX/X o výmere XXX m² v k.ú. F. na základe právoplatného skončenia konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k pozemku parcela reg. „B.“ č. XXX, pričom uvedený odčlenený pozemok parc.č. XXX/X bol prikázaný do jeho výlučného vlastníctva.

18. Zároveň z vyžiadanej Darovacej zmluvy o prevode nehnuteľnosti zo dňa 27.05.1996 vyplýva, že navrhovateľ nadobudol od svojej matky darovaním spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1 k nehnuteľnosti pozemok parcela reg. „B.“ č. XXX o výmere 1021 m² v k.ú. F., ku ktorému darovaniu došlo v priebehu vyššie uvedeného súdneho konania sp.zn. 22C/72/1995, po ktorom právnom úkone sa navrhovateľ stal účastníkom uvedeného súdneho konania na žalovanej strane namiesto svojej matky.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené nie je potom pravdivým tvrdenie navrhovateľa, že pozemok parcelu reg. „B.“ č. XXX/X o výmere XXX m² nadobudol na podklade darovacej zmluvy V XXX/XX - XX/XX v roku 1996. Nemôže tak byť potom pravdivým ani tvrdenie navrhovateľa, že k oploteniu pozemkov parc.č. XXX/XX a parc.č. XXX/XX došlo pred rokom XXXX v domnení, že ide o súčasť pozemku patriaceho k parc.č. XXX/X, keďže v tom čase pozemok parc.č. XXX/X neexistoval, pretože tento vznikol až po právoplatnom skončení konania vedeného pred tunajším súdom pod sp.zn. 22C/72/1995, k čomu došlo ku dňu 21.11.2013. Navrhovateľ tak relevantne nevysvetlil, z čoho mohol nadobudnúť presvedčenie o tom, že pozemky parc.č. XXX/XX a parc.č. XXX/XX patria k pozemku par.č. XXX/X, pričom z vyššie popísaného skutkového stavu zisteného súdom vyplýva, že takéto presvedčenie nadobudnúť ani nemohol.

20. Navrhovateľ teda ničím nevysvetlil, ani nepreukázal, na základe akého titulu sa domnieval, že nadobudol vlastnícke právo k pozemkom, ku ktorým vydržania vlastníckeho práva sa domáha návrhom v tomto konaní. Navrhovateľ tak neosvedčil svoju dobromyseľnosť v tom, že vstúpil do držby predmetných nehnuteľností na základe konkrétneho, či už neplatného alebo domnelého nadobúdacieho právneho titulu. Navrhovateľ ani neuviedol žiaden domnelý titul, z ktorého by sa mohol oprávnené domnievať, že sa stal vlastníkom predmetných pozemkov. Nemohlo ísť o darovaciu zmluvu z roku 1996, keďže v tom čase išlo o darovanie iba spoluvlastníckeho podielu 1 na pozemku parcela reg. „B.“ č. XXX o výmere XXXX m², a nie o prevod výlučného vlastníckeho práva k pozemku, keď zároveň navrhovateľ ani netvrdil, že by vlastníkom pozemku parcela reg. „L.“ č. XXX (od ktorého boli odčlenené parcely č. XXX/XX O. XXX/XX) bola v tom čase jeho matka. Navrhovateľ ani neuviedol, od koho a kedy by vlastnícke právo k predmetným pozemkom mohol nadobudnúť. Za domnelý titul by pritom nebolo možné považovať prípadnú ústnu dohodu, keďže v uvedenom období (rok 1996) právna úprava ústnu zmluvu na prevod nehnuteľností neumožňovala.

21. Len samotná skutočnosť, že navrhovateľ novovytvorené parcely č. XXX/XX o výmere XX m² a č. XXX/XX o výmere XXX m² užíval od roku XXXX do dnešného dňa, pre vydržanie vlastníckeho práva nestačí, keďže tu chýba domnelý titul. Navrhovateľ netvrdil existenciu takéhoto titulu, z ktorého pri normálnej bežnej objektívnej opatrnosti mohol nadobudnúť dôvodné presvedčenie, že mu predmetné nehnuteľnosti (pozemky) patria a že s nimi nakladá ako s vlastnými, a teda z ničoho nemôže vyplývať dobromyseľnosť navrhovateľa pri nadobúdaní nehnuteľností.

22. Súd má za to, že samotná skutočnosť, že navrhovateľovi v užívaní predmetných pozemkov nikto nebránil, nemôže mať za následok nadobudnutie vlastníckeho práva k nim vydržaním, pretože uvedené samo o sebe nemohlo v navrhovateľovi odôvodnene vyvolať presvedčenie, že sa stal vlastníkom týchto pozemkov. Dlhodobé nerušené užívanie nehnuteľností na vydržanie vlastníckeho práva k nim nepostačuje. Súd mal za to, že navrhovateľ neosvedčil existenciu domnelého titulu, na základe ktorého by nadobudol vlastnícke právo k nehnuteľnostiam vydržaním (porovnaj napr. uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 27Co/39/2023 zo dňa 24.04.2023; uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2Co/1/2022 zo dňa 16.02.2022; uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 19Co/20/2023 zo dňa 19.12.2023; uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 19Co/73/2022 zo dňa 27.10.2022).

23. Súd tiež dáva do pozornosti napr. uznesenie Krajského súdu v Nitre sp.zn. 8Co/63/2023 zo dňa 05.09.2023, podľa ktorého „zmyslom novej právnej úpravy nebolo zjednodušiť konanie o potvrdení vydržania (aj s ohľadom i na úpravu v § 63 Notárskeho poriadku č. 323/1992 Zb.) až tak, aby vôbec nebolo potrebné opísať skutočnosti, z ktorých by vyplývalo nadobudnutie vlastníckeho práva

vydržaním tak, ako to je naďalej stále potrebné aj v sporovom konaní o určenie vlastníckeho práva, teda čo sa týka dôkazných prostriedkov preukázania nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním nejde o zmenu/zjednodušenie zákonných hmotnoprávných podmienok, ide len o procesne zjednodušenú formu rozhodovania v mimosporovom konaní, čo však nemôže viesť k záveru o tom, že pre takéto mimosporové konanie platia akési nižšie požiadavky, resp. ich neexistencia na preukázanie naplnenia zákonných hmotnoprávných podmienok pre nadobudnutie vlastníctva vydržaním. Takýto záver zo zákonných ustanovení Civilného mimosporového poriadku ani z dôvodovej správy k týmto ustanoveniam (v dôvodovej správe k zákonu 68/2021 Z. z.) vyvodiť nemožno.“

24. Rovnako podporne súd poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 21Co/105/2024-110 zo dňa 30.12.2024, v ktorom odvolací súd uviedol, že „pokiaľ však bol súd prvej inštancie názoru, že v prípade posúdenia vydržania je rozhodujúce, či držiteľ pri normálnej opatrnosti, ktorú možno od každého so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu rozumne požadovať, mal resp. mohol mať pochybnosti o tom, že mu vec patrí, ďalej že oprávnená držba predpokladá, že držiteľ je v dobrej viere, že mu vec alebo právo patrí, a že v tejto dobrej viere je so zreteľom na všetky okolnosti, a napokon že nestačí subjektívne presvedčenie držiteľa, že mu vec patrí, dobromyseľnosť sa hodnotí objektívne, rozhodujúce je, či držiteľ pri normálnej opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu na každom subjekte rozumne požadovať, mal, resp. mohol mať alebo nemal, príp. nemohol mať pochybnosti o tom, že mu vec patrí, odvolací súd sa s týmito závermi súdu prvej inštancie stotožňuje. Rovnako sa stotožňuje s jeho záverom, že navrhovateľka neosvedčila, že vstúpila do držby predmetných pozemkov na základe konkrétneho nadobúdacieho právneho titulu, a že pri normálnej obvyklej opatrnosti, ktorú možno vyžadovať od každého, t. j. aj od navrhovateľky, navrhovateľka nemohla nadobudnúť vnútorné psychické presvedčenie vzhľadom na všetky okolnosti, že jej predmetné nehnuteľnosti (pozemky) patria, keď tvrdenie navrhovateľky, že s pozemkami nakladá ako s vlastnými, musí byť podložené konkrétnymi okolnosťami, z ktorých možno usúdiť, že toto jej presvedčenie držiteľa bolo po celú vydržaciú dobu dôvodné.“

25. Súd návrh na začatie konania bez vyjadrenia ostatných účastníkov a bez nariadenia pojednávania (§ 359e ods. 3 CMP) s poukazom na ustanovenie § 359e ods. 2 CMP vo výroku I. uznesenia zamietol, keďže neboli splnené podmienky na vydanie vyzývacieho uznesenia v zmysle § 359f ods. 1 CMP, pretože navrhovateľ vydržanie predmetných pozemkov neosvedčil, pričom v konaní o potvrdení vydržania nie je priestor na vykonávanie dokazovania v takom rozsahu, ako je tomu v sporovom konaní. Súd konštatuje, že konanie o potvrdení vydržania, upravené procesne v Civilnom mimosporovom poriadku, je určené na deklarovanie nesporného nadobudnutia vlastníckeho práva nehnuteľnosti vydržaním, čo podľa vyššie uvedeného nie je prípadom tejto veci. Znamená to, že konaním o potvrdení vydržania nie je možné obchádzať konanie o určenie vlastníckeho práva, ak existuje spornosť vlastníctva k nehnuteľnosti.

26. Záverom súd dodáva, že pokiaľ je navrhovateľ presvedčený o oprávnenosti svojho vlastníckeho práva, je možné sa obrátiť na príslušný súd so žalobou na určenie vlastníckeho práva v civilnom sporovom konaní.

27. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

28. Podľa § 58 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. O náhrade trov konania účastníkov rozhodol súd potom podľa § 52 CMP, keď vo výroku II. uznesenia rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pretože v mimosporových konaniach je v zásade vylúčený nárok na náhradu trov konania, pričom súd nezistil naplnenie žiadnej z výnimiek upravených v ustanovení § 53 a nasl. CMP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 59 ods. 1 CMP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.